

[Viggo Starcke.]

selv ved den devaluering, som Sir Stafford Cripps tolv gange havde lovet ikke at foretage, havde bragt forudsætningerne for aftalen ud af kraft, det står i dag i skarpt relief. Meget ville have været vundet, hvis regeringen dengang havde benyttet det psykologiske øjeblik, og der påhviler regeringen og de andre partier i denne sal, og specielt proprietær Overgård, et stort ansvar i denne sag.

Proprietær Overgaard er måske en af Danmarks dyreste mænd, og vi anser det for uheldigt, at det er ham, der fører forhandlingerne med England. Da det er en regeringsaftale, det drejer sig om, er det ikke bare landbrugets interesser, det gælder, men Danmarks. Det er jo kun gennem devalueringen, hvis følger hele den danske befolkning måtte bære, at landbruget har opnået sådanne vilkår, at det kan fortsætte produktion og eksport. Det er et aktuelt spørgsmål, fordi England giver sig til at undersøge, om produktionen i Danmark er rentabel eller ikke, men det er ikke et spørgsmål, som i og for sig vedkommer England. Danmark ønsker i høj grad fortsat handelsforbindelse med England, men det var i gamle dage god, engelsk handelsmoral, at en handel skulle være til begge parter fordel og ikke blot til den enes. Det er Danmarks opgave at varetage Danmarks interesser og ikke at stå, som om vi havde vand i knoglerne. Det står England frit for at have en socialistisk regering, det vedkommer ikke Danmark, det er Englands sag. Men det skal ikke være den danske befolkning, der skal betale omkostningerne ved et sådant eksperiment.

Det var meningen med Marshallhjælpen, at den skulle lette liberaliseringen, og ikke at den skulle fiksere planøkonomien. Jeg må måske have lov til at minde om, hvad der stod forleden i „New York Daily News“. Der stod:

„Det bedste, Amerika kunne gøre for England, var at skære Marshallhjælpen helt væk, for det ville blæse regeringsmagten ud af hænderne på socialisterne og genoprette noget af den gode, gamle selvstændighed og initiativ i det engelske folk.“

En sådan udtalelse kan vel også have interesse for og adresse til andre folk end det

engelske. Man har jo haft socialisme andre steder. Efter at man f. eks. i Australien havde haft socialistisk regimente i 8 år, udtalte den nye australske premierminister Menzies efter valget ifjor, som væltede det socialistiske styre — jeg beder formanden om tilfaldelse til et kort citat:

„Australien er et land med muligheder, som har brug for den unge mands dristige fantasi. Socialisterne hjalp til at skabe et udsyn, som passede for den gamle, trætte mand. Til den unge pioners mandlige krav: Overlad det til mig, jeg skal nok klare det — var det triste svar: Overlad det til regeringen.“

Og i New Zealand, hvor man har haft en socialistisk regering i 14 år, udtalte den nye premierminister Holland for nylig:

„Da New Zealand gik til valg, havde det aldrig været så let at få en stilling, få så høje lønninger, så kort arbejdstid, så mange fridage med fuld løn eller social forsorg så rundhåndet og så udviklet. Men New zealænderne havde fundet ud af, at dette var en særlig socialistisk fórm for velstand, og de havde også set, hvad det kostede: fordoblede leveomkostninger, enorme skatter, varemangel, masser af kontrol og et sløvt, sjusket bureaukrati, som planerede og dirigerede livet for borgerne. Vi tilbød en tilbagevenden til privat initiativ, til frihed og til de deraf følgende muligheder. Det var det, folket valgte.“

Det er, som australiernerne siger, socialismens umådelige illusion, at vi kan blive mere velhavende, hvis vi allesammen producerer mindre.

Hele spørgsmålet om toldbeskyttelse og frihandel trænger i den grad til en afklaring, særlig nu, da spørgsmålet bliver aktuelt ved restriktionernes eventuelle ophævelse, hvis de efterfølges af højere toldbarrierer. Derfor ønskede retsforbundet som punkt 7 en kommission nedsat til undersøgelse af denne vigtige side af liberaliseringen. Det er rigtigt, at mange andre lande har meget højere told end Danmark, men regnes det for en fordel, så må vi spørge: Skal Danmark rykke sine toldskranker op på de andres niveau, hvis vi ikke kan få de andre ned på vort niveau? Vi anser det for at være en dobbelt ulykke at gøre fejlen een gang til ved også at sætte toldbarriererne op herhjemme.